

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Luigi D'Aniello u.c.

Atbildētāja: Poste Italiane SpA

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai līdzvērtības principam pretrunā ir tāda valsts tiesību norma, kura, piemērojot Direktīvu 1999/70/EK ⁽¹⁾, gadījumā, ja tiek nelikumīgi pārtraukta tāda darba līguma izpilde, kurā ir spēkā neesoša termiņa noteikšanas klauzula, paredz ekonomiskas sekas, kas ir atšķirīgas un ievērojami necīgākas salīdzinājumā ar gadījumu, kad tiek nelikumīgi pārtraukta kāda parasta civiltiesību līguma, kurā ir spēkā neesoša termiņa noteikšanas klauzula, izpilde;
- 2) vai Eiropas tiesiskajam regulējumam atbilst tas, ka tā piemērošanas jomā kādas sankcijas efektivitāte rada priekšrocības darba devējam, kurš rīkojas ļaunprātīgi, par sliktu darba ņēmējam, kuram tas nāk par ļaunu, tā, ka tiesvedības ilgums laikā (kaut arī dabiski) rada tiešu kaitējumu darba ņēmējam par labu darba devējam, un ka iepriekšējā stāvokļa atjaunošanas efektivitāte proporcionāli samazinās līdz ar tiesvedības paildzināšanos, līdz tā gandrīz izzūd;
- 3) vai, piemērojot Eiropas regulējumu saskaņā ar Nicas [Pamatiesību] hartas 51. pantu, šīs Hartas 47. pantam un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. pantam atbilst tas, ka tiesvedības ilgums laikā (kaut arī dabiski) rada tiešu kaitējumu darba ņēmējam par labu darba devējam, un ka iepriekšējā stāvokļa atjaunošanas efektivitāte proporcionāli samazinās līdz ar tiesvedības paildzināšanos, līdz tā gandrīz izzūd;
- 4) vai, ņemot vērā precizējumus Direktīvas 2000/78/EK ⁽²⁾ 3. panta 1. punkta c) apakšpunktā un Direktīvas 2006/54/EK ⁽³⁾ 14. panta 1. punkta c) apakšpunktā, darba nosacījumu jēdzienā, kas minēts Direktīvas 1999/70/EK 4. klauzulā, ir ietvertas arī sekas, kas rodas no darba attiecību nelikumīgas pārtraukšanas;
- 5) ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir apstiprinoša, vai atšķirība starp sekām, kas paredzētas valsts iekšējās tiesībās nenoteikta laika un noteikta laika darba attiecību nelikumīgas pārtraukšanas gadījumā, ir attaisnojama saskaņā ar 4. klauzulu;
- 6) vai tādi spēkā esošo Kopienas tiesību vispārējie principi kā tiesiskā drošība, tiesiskās palāvības aizsardzība, pušu procesuālo tiesību vienlīdzība, efektīva tiesību aizsardzība tiesā un tiesības uz lietas izskatīšanu neatkarīgā tiesā un vispārīgāk — tiesības uz taisnīgu lietas izskatīšanu, kas ir garantētas Līguma par Eiropas Savienību (kas tika grozīts ar Lisabonas līguma 1. panta 8. punktu un uz kuru ir norādīta atsauce Līguma par ES 46. pantā) 6. panta 2. punktā, lasot to kopā

ar Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas, kas parakstīta Romā 1950. gada 4. novembrī, 6. pantu, un 2000. gada 7. decembrī Nicā pasludinātās Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 46. un 47. pantu un 52. panta 3. punktu, kas tika īstenoti ar Lisabonas līgumu, ir jāinterpretē tādā nozīmē, ka tie liedz Itālijas valstij pēc samērā ilga laika posma pieņemt tādu īpašu tiesību normu (piemēram, Likuma Nr. 183/10 32. panta 7. punkts, kā tas ir interpretēts Likuma Nr. 92/12 1. panta 13. punktā), kas groza notiekošo tiesvedību sekas, nodarot tiešu kaitējumu darba ņēmējam par labu darba devējam, un ka iepriekšējā stāvokļa atjaunošanas efektivitāte proporcionāli samazinās līdz ar tiesvedības paildzināšanos, līdz tā gandrīz izzūd;

- 7) ja Tiesa neatzītu, ka izklāstītajiem principiem ir Eiropas Savienības tiesību pamatprincipu vērtība to vispārīgas un horizontālas piemērošanas nolūkā, un tādējādi tikai viena norma — proti, Likuma Nr. 183/10 32. panta 5.–7. punkts (kā tas ir interpretēts Likuma Nr. 92/12 1. panta 13. punktā) — būtu pretrunā Direktīvā 1999/70/EK un Nicas hartā paredzētajiem pienākumiem, vai tāda sabiedrība, kāda ir atbildētāja, kuras īpašības ir aprakstītas 55.–61. punktā, ir uzskatāma par valsts organizāciju, lai varētu tieši vertikāli augšupēji piemērot Eiropas tiesības, it īpaši Direktīvas 1999/70/EK 4. klauzulu un Nicas hartu;
- 8) ja ES Tiesa uz 1., 2., 3. vai 4. jautājumu atbildētu apstiprinoši, vai lojālas sadarbības princips, kurš jāaplūko kā Eiropas Sabiedrības dibinātājprincips, ļauj nepiemērot tādu interpretējošu normu kā Likuma Nr. 92/12 1. panta 13. punkts, kas padara par neiespējamu ievērot no atbildēm uz 1.–4. jautājumu izrietošos principus?

⁽¹⁾ Padomes 1999. gada 28. jūnija Direktīva 1999/70/EK par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatlīgumu par darbu uz noteiktu laiku (OV L 175, 43. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīva 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju (OV L 303, 16. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija Direktīva 2006/54/EK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos (OV L 204, 23. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 28. februārī iesniedza Verwaltungsgerichtshofs Baden-Württemberg (Vācija) — U/Stadt Karlsruhe

(Lieta C-101/13)

(2013/C 156/30)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: U

Atbildētāja: Stadt Karlsruhe

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2252/2004 ⁽¹⁾ pielikumu mašīnlasāmas personas datu lappuses dalībvalstu izdotajās pasēs izdošanas veidam ir jāatbilst visām obligātajām ICAO ⁽²⁾ dokumenta Nr. 9303 1. daļā (mašīnlasāmas pasēs) paredzētajām specifikācijām?
- 2) Ja saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem par personu vārdiem kādas personas vārds ietver vārdu un uzvārdu, vai dalībvalsts saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2252/2004 pielikumu, skatot to kopā ar ICAO dokumenta Nr. 9303 1. daļas (mašīnlasāmas pasēs) IV nodaļas 8.6. punkta noteikumiem, ir tiesīga pasēs mašīnlasāmas personas datu lappuses 6. informācijas laukā kā primāro identifikācijas pazīmi ierakstīt arī dzimto uzvārdu?
- 3) Ja saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem par personu vārdiem kādas personas vārds ietver vārdu un uzvārdu, vai dalībvalsts saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2252/2004 pielikumu, skatot to kopā ar ICAO dokumenta Nr. 9303 1. daļas (mašīnlasāmas pasēs) IV nodaļas 8.6. punkta noteikumiem, ir tiesīga pasēs mašīnlasāmas personas datu lappuses 7. informācijas laukā kā sekundāro identifikācijas pazīmi ierakstīt arī dzimto uzvārdu?
- 4) a atbilde uz 2) vai 3) jautājumu ir apstiprinoša, vai dalībvalstij, saskaņā ar kuras tiesību aktiem par personu vārdiem kādas personas vārds ietver personas vārdu un uzvārdu, pamatojoties uz personas vārda aizsardzību saskaņā ar ESPH ⁽³⁾ 7. pantu un ECPAK ⁽⁴⁾ 8. pantu, ir pienākums pasēs mašīnlasāmas personas datu lappuses 7. informācijas lauka, kurā tiek ierakstīts dzimtais uzvārds, virsrakstā norādīt, ka šajā informācijas laukā tiek ierakstīts arī dzimtais uzvārds?
- 5) Ja atbilde uz 4) jautājumu ir noliedzoša, vai dalībvalstij, saskaņā ar kuras tiesību aktiem par personu vārdiem kādas personas vārds ietver vārdu un uzvārdu un saskaņā ar kuras tiesību aktiem par pasēm informācijas lauku virsraksti pasēs

mašīnlasāmajā personas datu lappusē ir norādīti arī angļu un franču valodā un pasēs mašīnlasāmas personas datu lappuses 6. informācijas laukā atsevišķā ailē ir norādāms dzimtais uzvārds un pirms šī dzimtā uzvārda — saīsinājums “geb.”, kas nozīmē “geboren” [latviešu valodā — dzimis], pamatojoties uz personas vārda aizsardzību saskaņā ar ESPH 7. pantu un ECPAK 8. pantu, ir pienākums saīsinājumu “geb.”, kas nozīmē “geboren”, norādīt arī angļu un franču valodā?

- 6) Ja saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem par personu vārdiem kādas personas vārds ietver vārdu un uzvārdu, vai dalībvalsts saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2252/2004 pielikumu, skatot to kopā ar ICAO dokumenta Nr. 9303 1. daļas (mašīnlasāmas pasēs) IV nodaļas 8.6. punkta noteikumiem, ir tiesīga dzimto uzvārdu pasēs mašīnlasāmas personas datu lappuses 13. informācijas laukā norādīt kā personas papildu datus?

⁽¹⁾ Padomes 2004. gada 13. decembra Regula (EK) Nr. 2252/2004 par drošības elementu un biometrijas standartiem dalībvalstu izdotās pasēs un ceļošanas dokumentos, OV L 385, 1. lpp.

⁽²⁾ Starptautiskā civilās aviācijas organizācija.

⁽³⁾ Eiropas Savienības Pamattiesību harta.

⁽⁴⁾ Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencija.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 8. martā iesniedza Consiglio di Stato (Itālija) — ASL n. 5 “Spezzino” u.c./San Lorenzo Società Cooperativa Sociale, Croce Verde Cogema Cooperativa Sociale Onlus

(Lieta C-113/13)

(2013/C 156/31)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: ASL n. 5 «Spezzino», A.N.P.A.S. Associazione Nazionale Pubblica Assistenza — Comitato Regionale Liguria, Regione Liguria

Atbildētāji: San Lorenzo Società Cooperativa Sociale, Croce Verde Cogema Cooperativa Sociale Onlus

Prejudiciālais jautājums

- 1) Vai LESD 49., 56., 105. un 106. pants ir pret tādu valsts tiesību normu, kas prioritāri paredz piešķirt sanitārā transporta pakalpojumu sniegšanas tiesības brīvprātīgo asociācijām, Itālijas Sarkanajam Krustam un citām pilnvarotām valsts struktūrām vai iestādēm, lai gan atbilstoši nolīgumam, kurā paredzēts, ka tiek atļudināti tikai faktiski radušies izdevumi?